

Jaargang 11 | Nummer 2 | uitgave van PerspectieF, ChristenUnie-jongeren

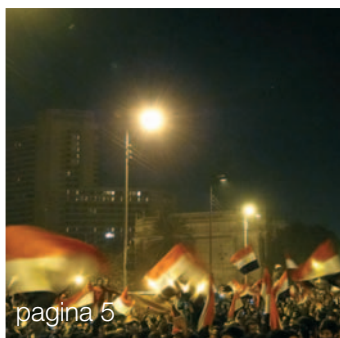
Perspoeex

A portrait of Jan Marijnissen, a middle-aged man with short, thinning hair, wearing a dark blue blazer over a light-colored button-down shirt. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is a plain, light color.

Revolutie

- *Jan Marijnissen, man van geleidelijkheid*
- *Arabische Lente in een notendop*
- *Nestor der ChristusBelijders*

Inhoud

Pagina 4/5 De Arabische Lente, een sociaal protest

Pagina 7 Column Robert Heij

Pagina 8/9 Israël en de Arabische Lente - Shalom?

Pagina 10/11 Rentmeester van de wereld

Pagina 12/13 Arabische Lente in een notendop

Pagina 14/15 Nestor der ChristusBelijders

Pagina 16/17 Jan Marijnissen, man van geleidelijkheid

Pagina 19 Nieuws

Pagina 20 Vacatures

Pagina 26 EigenWijzer

REDACTIE

Frits Tromp

Renske Oudekerk

William Poutsma

*Jan-Hendrik
van Sligtenhorst*

Judith Teune

Marjolein Koster

Voorwoord

There's revolution in the air. Terwijl we in Nederland genieten van de zomervakantie, is in de Arabische wereld al een half jaar een revolutie gaande. Dictaturen worden omgegooid door de protesterende bevolking. Vanwege de grote omwentelingen in Gods werkelijkheid, wil ook de Perspex-redactie aandacht geven aan deze realiteit. Tegelijk blijven we in dit nummer over Revolutie dichtbij huis. Aan het begin van het mei-reces kondigde ChristenUnie-voorman André Rouvoet zijn

vertrek aan, en is hij inmiddels opgevolgd door Arie Slob. SP-voorzitter Jan Marijnissen legt uit op welke manier zijn partij overeenkomt met de ChristenUnie. Zoals je van ons gewend bent, is er in dit nummer van Perspex ruimte gemaakt voor de EigenWijzer. Er is opnieuw veel te lezen.

Namens de Perspex-redactie wens ik je een goede zomervakantie toe.

Frits Tromp
Hoofdredacteur

Protest

De Arabische lente, een sociaal protest

Door William Poutsma (@Veritas84)

Voorstanders van de onrusten die nu het Midden-Oosten en Noord-Afrika welhaast plat leggen, spreken het liefst van een Arabische lente: de bevolking heeft lang genoeg geleden onder de tirannieke overheersing van macho-dictators. Arabië ontwaakt – in deze vergelijking – uit een strenge winter.

Dat die machthebbers vaak gefinancierd werden (en nog) door het Westen, voornamelijk de Verenigde Staten, is geen bijzaak. Om de olie. Maar nu raaskal ik door. Focus ligt op het sociale. Een analogie is ook te trekken naar de Praagse Lente, de opstand van de Tsjechische bevolking tegen de Russische machthebbers die in januari 1968 begon maar in augustus van dat jaar bloedig werd neergeslagen. Ook zou je kunnen denken – recenter, in 2009 – aan de Groene Revolutie in Iran. Deze trof hetzelfde lot als in Praag, al zullen vele oppositieleiden- en aanhangers op dezelfde uitkomst hopen: omverwerping van de ‘muur’ van onderdrukking door president Ahmadinedjad en de conservatieve Ajatolla’s.

Jeugd contra oude macht

Men spreekt ook nu van revoluties, en mijns inziens zijn dat het ook. Onze generatie speelt een niet te ontkennen rol: in vele landen daar is de jeugd demografisch gezien groter dan in Westerse landen. Door het gebruik van sociale media als Twitter en Facebook wordt informatie over de hele wereld via internet verspreid en wordt online steun

gezocht. De overheid waartegen geprotesteerd wordt, probeert dit te blokkeren door bepaalde sites of zelfs het hele internet in het land plat te leggen. Maar dit heeft tot nog toe weinig uitgedaald. Volgens Evgeny Morozov – een Wit-Russische onderzoeker en blogger – kon de regering juist via internet de oproerkrakers oppakken, en zo de protesten ook een beetje neerslaan. Hij schreef dit op in zijn boek *The Net Delusion*.

Het begon in januari in Tunesië, waar de bevolking in opstand kwam tegen president Ben Ali. De laatste druppel voor het volk was de zelfverbranding van straathandelaar Mohammed Bouazizi. Dit drama ging vervolgens – onder meer via sociale media – de hele wereld over.

Al snel – binnen een week – sloeg de opstand over naar Egypte, waar ze – lang niet alle Egyptenaren overigens – uiteindelijk president Hosni Mubarak na 30 jaar weg wilden hebben. De kracht van het protest kwam deels omdat men een voorbeeld nam aan de Jasmijnrevolutie; denkend: dit is het moment! Waarschijnlijk ligt deze revolutie

nog het meest op ieders netvlies, door de dagenlange media-aandacht. Maar ook omdat het ‘oude’ regime niet zonder slag of stoot wilde weggaan. Ikzelf ben het vanaf toen ook meer gaan volgen.

Kracht van sociale media

Zelf zit ik sinds 17 januari 2009 op Twitter (start 2006) nadat Maxime Verhagen (sinds 25 juli 2008 Twitter-minded) er op Radio 1 reclame voor maakte. Hij twitterde tot in de ministerraad, kun je nagaan. Ofschoon hij nu iets op mij voorloopt qua aantal tweets (Twitter-berichten): 9.600 vs 9.300. Dus twee jaar voor de Arabische lente zat ik erbij; en een jaar langer op Facebook (start in 2004, in NL in 2008), de internationale concurrent van het kleine Nederlandse Hyves – waar ik vlak na de lancering in 2004 lid van werd.

Voor januari had ik de kracht van sociale media al door, vooral van Twitter. De snelheid ervan in vergelijking met andere sociale media, radio, tv, laat staan de geschreven pers, is groots. Het grote verschil met Facebook is het doel. Bij Facebook een scala van mogelijkheden om jezelf

Protest

te profileren, met je vrienden te communiceren, maar daarvoor ook een woud van opties waarin je verdwaald kan raken. Bij Twitter is het simpel: in een kort bericht van 140 tekens je boodschap doorgeven, of het nu nieuws is, een oproep, een schreeuw om leven of een alledaags iets. Zo waren de meest zinnige van mijn tweets zogenaamde retweets over vermiste kinderen en andere berichten die politie, Amber Alert en dergelijke verspreiden.

De say-it-forward-beweging via internet heeft de revoluties die

nu plaatsvinden zeker geholpen. Maar in vele publicaties en discussies wordt toch ook wel gerelativeerd: ook zonder deze sociale communicatiemiddelen was de kracht van het volk genoeg geweest. Wat mij betreft mag vooral de journalistiek er heel blij mee zijn, want het is een makkelijke bron, al zal men scherp de feiten moeten blijven checken. Het geeft ook wel weer meer ruimte aan de civiele journalistiek, door mensen, voor mensen – zonder inmenging van ambachtsslieden die journalisten moeten zijn. De grote angst van het ambachtsgilde, dat wel

natuurlijk. Ik sta daar zelf niet helemaal onbevooroordeeld in. Wat mij betreft is het inderdaad een ambacht.

Na Egypte brak de strijd los in Libië. Waar je nu nog – op het moment van schrijven – de belangrijke strijd tussen de rebellen en het leger van kolonel Muammar Gadaffi kunt meebeleven via multimedia. Al komen er op dit moment weinig beelden en informatie vrij uit het oorlogsgebied.

Je kunt bij Twitter niet achterhalen wat je eerste bericht was – ik in ieder geval niet. Je kunt tot 3.200 tweets terugscrollen. Een

Protest

groot gedeelte van mijn berichten is niet van mezelf, maar van een ander, of een iets; een krant, bedrijf, instelling. Als ik het belangrijk, leuk of opvallend vind – de inhoud – dan retweet ik het. Zo

is het ook gegaan met de strijd in Egypte: allerlei noodoproepen uit dat land kwamen via Twitter binnen en door het geretweet kwam het ook mij onder ogen. Het gaat nu te ver om nog te achterhalen

welke berichten ik allemaal heb doorgestuurd naar mijn volgers – want ja ja, ik word ook gevolgd. Weliswaar 300 keer minder dan Maxime Verhagen, maar die zit dan ook in het kabinet.

Column

Vrij van rechts en los van links!

Rust en ChristenUnie. Het lijken twee woorden die nog niet bij elkaar passen. Na een sterke oppositieperiode (2003-2006) klom de partij van drie naar zes zetels bij de verkiezingen in 2006. Toen gebeurde wat niemand verwachtte: de ChristenUnie trad toe tot het kabinet. Een mooi resultaat, maar niet zonder consequenties.

Gedurende de kabinetsperiode veranderde de tijdsgeest in onze maatschappij. In plaats van Balkenende vs. Bos in 2006, was het Rutte vs. Cohen in 2010. Het debat polariseerde naar de flanken, en dus laaide ook binnen de ChristenUnie de discussie over links-rechts op. De 'christelijk-sociale' profilering van de partij en de positie in het kabinet tussen CDA ('midden') en PvdA ('links'), was voor veel media aanleiding om de ChristenUnie steeds vaker 'links van het midden' te plaatsen.

(Proef)ballonnen als het verbieden van roken in de auto en de inkomensafhankelijke boete werden niet meer vergeten en werden telkens weer opgevoerd als bewijs dat de ChristenUnie toch vooral een grotere overheidsinvloed nastreefde en de verantwoordelijkheid niet meer bij de samenleving legde. Vergeten werd even dat de partij een stevige veiligheidsparagraaf heeft, opkomt voor ongeboren leven, het koningshuis en defensie, coffeeshops het liefst verbied en ook de overheidsfinanciën snel op orde wilde brengen. Toch niet bepaald linkse thema's.

Tijdens de verkiezingscampagne in 2010 was er dus het nodige recht te zetten in de beeldvorming. Maar in plaats van een sterke christelijke profilering, bepaalde een wat bestuurlijke toon zonder duidelijke christelijke speerpunten de campagne. Het gevoel van urgentie op de ChristenUnie te stemmen werd niet overgedragen aan de kiezer. Na het verlies van één zetel was er voldoende huiswerk. Een jaar van vele discussies en een evaluatiecommissie volgde.

In de aanloop naar het partijcongres in mei dit jaar, waarop een jaar vol met discussies afgesloten diende te worden, verraste Rouvoet alles en iedereen door zijn vertrek uit de Kamer aan te kondigen. De ervaren Arie Slob nam het stokje over en pleitte op het congres voor 'minder overheid, meer samenleving'. In de media werd dit meteen uitgelegd als koerswijziging. Volgens mij is het een hernieuwde accentuering van het partijprofiel.

De titel van de evaluatiecommissie ('Met hart en ziel') is een goed voorbeeld voor de positie die de partij komende tijd benadrukt. Bestuurlijke taal: eruit! Met passie vanuit de christelijke overtuiging spreken: erin! Arie Slob heeft één ding in ieder geval goed begrepen: het links-rechts verhaal verdeelt de achterban en biedt voer voor de media. Op het congres benadrukte hij daarom dat hij vooral christen is, en niet links of rechts is. Gelukkig zit hij daarin op één lijn met Perspectief, die eerder de koers 'vrij van rechts en los van links' bepleitte, en zijn voorganger Rouvoet.

Door te spreken vanuit het hart en christelijke thema's te agenderen doet de partij er alles aan de stemmer te overtuigen van de kracht van een christelijke partij. Met de Bijbel als bron voor een sterke medisch-ethische paragraaf, een kleine overheid en grote samenleving, sociaal omzien naar de mensen die het echt nodig hebben, aandacht voor de beschermwaardigheid van de aarde en een verlangen om internationaal onze verantwoordelijkheid te nemen. Dat zijn altijd al de speerpunten van de ChristenUnie geweest en dat zullen ze ook blijven! Waar het afgelopen jaren misschien hier en daar wat minder benadrukt is, krijgt de partij met de leiderschapswissel een kans dit opnieuw uit te dragen. Vrij van rechts en los van links. En graag zou ik daar nog aan toevoegen: met oog voor de toekomst!

Israël en de Arabische Lente Shalom in het Midden-Oosten?

Door Jeannette Schoonderwoerd (werkgroepvoorzitter Buitenlandse Zaken en Defensie)

Een bekend beeld: duizenden Arabieren protesteren op de pleinen van hun woonplaatsen. De naties vechten om een stem en de lokale legers pogen de stem te stommen. 'Arabische Lente', noemen wij westerlingen dat; blij dat óns exportproduct, de democratie, nu ook zijn ingang zal vinden in het Midden-Oosten. De Arabische Lente, al dan niet in geslaagde vorm, zal per definitie gevolgen krijgen. Niet in de laatste plaats voor Israël. Wat zijn de perspectieven voor Israël in relatie tot de Arabische revolutie? Zal er vrede komen voor Israël? De relatie van Israël met haar Arabische burens is uiterst precair. Assad, Khadaffi en vele andere dictatoren lieten jarenlang slechts één soort demonstraties toe: de demonstraties tegen Israël en het Joodse volk. De haat tegenover de Joden zit meters, zo niet kilometers diep. Geen Arabische Lente of golf van democratie kan daar tegenop. Arabische kindertjes maken propagandistische wiskunde: "Als je een tunnel graaft van 2 kilometer lang en 1 meter doorsnee, hoeveel Joods bloed past daar in?"¹ De preken van imams zijn vol van vergelijkbare indoctrinatie: "Heb geen enkele barmhartigheid voor de Joden. Waar je ze ook ontmoet, dood ze. Dood de Joden en de Amerikanen en alle westerlingen."² De partijprogramma's van vrijwel iedere Arabische

partij zeggen de vernietiging van Israël te willen bewerkstelligen. Hoewel de huidige militaire interim-regering van Egypte gematigd tolerant is, zegt president to be Amr Moussa Israël te haten. Om de positie van Israël in het Midden-Oosten te begrijpen is het handig om imaginair drie cirkels te tekenen. De eerste cirkel, het hart, is het Palestijns-Israëliësch conflict. De cirkel daaromheen is de relatie van Israël met haar directe burens: Egypte, Jordanië, Libanon en Syrië. De laatste cirkel is de bemoeienis van ideologisch fundamentalistische landen zoals Iran. Inzoomend op de tweede cirkel kunnen we constateren dat Israël slechts met Jordanië en Egypte redelijke contacten onderhoudt of nog onderhoudt. In de Jordaanvallei is er watertransport om een zo groot mogelijke oogst te realiseren aan beide kanten van de grens.³ Samen met Egypte controleerde Israël de grenzen van Gaza om zo de stabiliteit in de regio te behouden. Een van de directe gevolgen van de

Arabische Lente voor Israël is dat de grens met Gaza niet langer gecontroleerd gaat worden. De Israëlische overheid vreest meer en meer wapenhandel rondom Gaza.

Los van een direct gevolg als deze, dobbert op de oppervlakte de vraag of een Arabische natie überhaupt wel in staat is om een rechtsstaat te vormen. Kort analyseren we de reeds bestaande democratische staten in het Midden-Oosten. Allereerst Irak, een brand new democracy. Coalitievorming na de laatste verkiezingen in Irak blijft lange tijd weinig succesvol, Sjiitische en Soennitische partijen bevechten elkaar. Inmenging van Iran bewerkstelligt dat de Sjiitische oud-president Al Maliki in het zadel blijft, ook al heeft hij de verkiezingen verloren. Ook zorgt Iran ervoor dat de extreme sjiitische Al-Sadr partij in de coalitie komt. De Iraki democratie blijkt instabiel en weinig waard: zelfs al zijn er vrije verkiezingen, dan nog is het vatbaar voor de 'charmes' van ideologische buurman Iran.⁴ Ook het democratische Libanon is hier een voorbeeld van. In Libanon is niet de grootste, democratisch verkozen partij onder leiding van Saad Hariri de machtsfactor. Integendeel, de militair-politieke terroristenbeweging Hezbollah voert de scepter. Hezbollah wordt ondersteund door Syrië en Iran. Aangezien

Hezbollah in direct contact staat met Al Qaeda en de Abdullah Azzam Brigade, beiden eveneens onder invloed van Iran, regeert terreur Israël's 'democratische' buurman.⁵ De lobby van Iran brengt ons ook in Turkije, een seculiere staat. Staatsrechtelijk een voorbeeld voor alle Arabische naties. Turkije functioneerde eerder vaak als een brug tussen Israël en Syrië, tot het incident rondom de Gaza-vloot plaats had. Premier Erdogan en zijn minister van Buitenlandse Zaken hebben recentelijk verklaard Turkije te willen islamiseren. Dit blijkt naast hun woorden ook uit hun contacten met onder andere Hamas, Hezbollah en Assad van Syrië. Zelfs Turkije, een vooruitstrevend Arabisch model-land, verliest door toenemend contact met Iran beetje bij beetje haar rechtsstatelijke pijlers. Naast Irak, Turkije en Libanon is ook de democratie in Gaza twijfelachtig: de seculiere Palestijnse Fatah partij regeert volgens de boekjes mee, maar in werkelijkheid heeft Fatah precies zoveel ruimte als de politieke terreurbeweging Hamas haar geeft. Bar weinig dus. In alle Arabische democratieën is democratie een staatsrechtelijk hulsje om een niet democratisch, door islamitische ideologie gestuurd regime.

Door buiten haar publieke steun voor bijvoorbeeld het Egyptische moslimbroederschap ook alle andere mogelijke partijen in het Midden-Oosten te sponsoren, is Iran verzekerd van invloed in de staten van revolutie. Ook op wereldniveau timmert Iran aardig aan de weg: in Zimbabwe en Venezuela liggen deals rondom de ontwikkeling van nucleaire wapens, Nigeria en Senegal zijn gecharterd als transportland voor wapens richting allerlei gebieden in Afrika en Sudans moslimregime wordt ondersteund door Iran.⁶ In de internationale politiek probeert Iran, hoewel de haalbaarheid zeer onwaarschijnlijk is, stapje voor stapje een zetel in de Veiligheidsraad te bemachtigen. Irans ideologisch streven is heerschappij over de moslimwereld en later heerschappij over de hele wereld. Om dat te realiseren moet er gemoord worden: "first the Jews, than the Christians."⁷ Hoewel de Arabische Lente kansen biedt voor liberalisering en democratisering hebben Israël, de Verenigde Staten, de Europese Unie en ook Nederland reden tot scepsis rondom deze revolutiegolf. Moslimideologie scoort nog altijd enorm in het Midden-Oosten en dat zal zich gaan vertolken in de verkiezingsuitslagen, mede door sterke

inmenging van Iran. Een seculier regime zal plaatsmaken voor een pseudo-democratisch religieus regime. De vorming en ontwikkeling van de enige democratieën in het Midden-Oosten tot nu toe vormen daarvoor het belangrijkste argument.

Het verdrijven van de huidige Arabische dictatoren zal leiden tot meer moslimideologie in de politiek van Arabische landen. De positie van Israël zal als gevolg daarvan steeds moeilijker worden. De positie van de christenen in het Midden-Oosten zal verslechteren en ook wij, ver weg in het westen, moeten ons zorgen maken over een steeds sterkere ideologische macht die ons wil overheersen. Echter, een parallel trekkend met post-Sovjet Oost-Europa, kunnen we concluderen dat democratie niet van de ene op de andere dag ontstaat. Misschien zijn de Arabische naties over een aantal jaar in staat om terrorisme uit te bannen en vrijheid te waarborgen voor alle religies. Misschien worden rechtsstaten geboren. Onze generatie zal het verschil moeten gaan maken. Voorzichtig aan komen liberale stromingen op in de Arabische wereld. Deze stromingen zullen hopelijk de radicale ideologieën in kunnen dammen. Reden tot voorzichtig optimisme!

-
1. Mathematic book for 5th grade children, sponsored by Palestinian Liberation Organization and EU budgets
 2. Vrijdagpreek van 13 oktober 2000 in Gaza, vertaald door MEMRI
 3. Onder andere vanuit het dorp Beit She'an
 4. Emma Sky (political advisor to General Odierno, commanding general Multi-National Force Iraq) in "Iraq, from Surge to Sovereignty"
 5. Leak Farrall (senior Counterterrorism Intelligence Analyst) in "how Al Qaeda works"
 6. Novosti Reports
 7. Mahmoud Ahmadinejad, president van Iran

Rentmeester

Rentmeester van de wereld

Door Judith Teune

Aardbeving hier, oorlog daar. Tsunami hier, bosbrand daar. Japan, Egypte, Libië. Het lijkt niet op te houden. Hoe moeten wij hier, als christen, naar kijken? Niet alleen over de gebeurtenissen van vandaag de dag, maar ook, is het goed om te denken dat er nu meer gebeurt dan vroeger? En, moeten we iets doen tegen al die rampen? Trouwens, wat zegt de Bijbel er überhaupt over; leven we in de eindtijd? Om te kijken hoe verschillende mensen met dit soort vragen omgaan, hebben drie mensen wat vragen beantwoord.

Voor Ronald Teune, actief binnen Time to Turn, een jongerenbeweging die staat voor een rechtvaardige en duurzame levensstijl, staat het antwoord in de bijbel: 'Prosper! Reproduce! Fill Earth! Take charge! Be responsible for fish in the sea and birds in the air, for every living thing that moves on the face of Earth' (Genesis 1:28, The Message, red.) Dit citaat vormt voor Teune een soort van leefregel.

Erik Drenth, theoloog, zegt het volgende: 'Rentmeester zijn van de aarde betekent de aarde minstens zo goed achterlaten als we die hebben aangetroffen en waar mogelijk zelfs beter'. Een treffende uitspraak.

Rentmeester zijn betekent dus goed zorgen voor de aarde. Echter, wat is onze invloed als we kijken naar de rampen die gebeuren? Een aardbeving? Inderdaad, een natuurverschijnsel. Tsunami? Eveneens een natuurverschijnsel. Bosbrand, tsja dat ligt aan de oorzaak. En wat betreft oorlog; er zijn nu eenmaal strijdlustige mensen. Toch? 'Nou', zegt Teune, 'we branden grote stukken regenwoud af. Waarom? Voor makkelijk vruchtbare grond. We laten kinderen in mijnen werken in Afrika en sponsoren corrupte regimes. Waarom? Omdat wij goedkope elektronica willen. We gunnen Chinese kinderen bijna geen slaap. Waarom? Omdat wij goedkope spijkerbroeken willen hebben'. En wat voor invloed heeft ons westerse consumptiegedrag? Leven we echt in de eindtijd, en is dat de reden dat dit alles ons 'overkomt'? Hannah Bijlsma, Student Universitaire Pabo, geeft het volgende antwoord: 'Sinds Jezus opgevaaren is naar de hemel, leven we in de eindtijd. De vraag

wanneer Jezus terugkomt kunnen wij niet beantwoorden, omdat Jezus zal komen als een dief in de nacht. Dat we juist nu, in 2011, in de eindtijd leven kunnen we niet zeggen. We leven namelijk nog steeds in de eindtijd, in afwachting van Jezus' komst'.

Drenth deelt de mening dat we niet per se nú in de eindtijd leven; 'Bijbelteksten die het einde der tijden voorspellen, zijn geschreven door mensen die onderdrukt werden. Er zijn verschillende teksten die het einde voorspellen, met een verschillende strekking. Die moeten vooral in de context van de tijd worden gezien. Als je beseft dat Openbaring volledig over de Romeinen en Keizer Nero gaat, wordt het een stuk begrijpelijker.' Volgens hem leven we dus niet in de eindtijd en is het ook niet zo dat er nu meer rampen zijn. 'Wat nu gebeurt staat in geen verhouding tot de Holocaust en de verschrikkingen van het regime van Stalin, om maar twee voorbeelden te noemen. Misschien weten we iets meer dan vroeger, maar het geldt ook dat de impact van nieuws groter is, als het dichterbij gebeurt. Dat geldt niet alleen voor afstand in kilometers, maar ook voor afstand in tijd. Mensen van alle tijden zullen daardoor denken dat de ergste dingen in hun eigen tijd gebeuren. Raar dat we dat nu nog denken. Het is al 66 jaar vrede in West-Europa, dat is historisch gezien best lang.'

Teune: 'Of er nu meer aan de hand is in de wereld? Goeie vraag... Wel denk ik dat we voor het eerst technisch dermate ver ontwikkeld zijn, dat als we willen we in een paar dagen tijd de aarde volledig naar de knoppen kunnen helpen. Nu doen we dat

Rentmeester

weliswaar niet in een paar dagen, maar volgens mij putten we de natuur wel significant harder uit dan in de paar honderd jaar hiervoor.'

Teune heeft als mening dat het altijd goed is om op te letten, en om Jezus na te leven en dat aan andere mensen te laten zien. Dit brengt me bij het volgende punt. Ongeacht we wel of niet in de eindtijd leven, wat moeten we doen tegen de problemen in Libië? Moeten we al ons geld aan 'Help Japan' geven? Teune: 'Ik moet denken aan Abraham die voor Sodom bad, of voor Mozes die voor het volk Israël bad. Twee momenten waarop God het plan had om verwoesting te zaaien, en momenten waarop Zijn mensen het opnamen voor hun medemens. Ik denk dat dat goed is.' Drenth reageert: 'Het enige wat je kunt doen, is vanuit je geloof omzien naar degenen die betrokken zijn'. Bijbels gezien, mogen we dus bidden voor Libië. Mogen we bidden voor Japan. Mogen we bid-

den voor alle mensen die erge dingen doen. Maar, gezien de manier waarop we leven, durven we de taak die God ons vanaf het begin heeft gegeven aan te nemen en verantwoordelijk zijn? Willen we wel rentmeester zijn van deze wereld? Teune: 'We willen goedkope spijkerbroeken, goedkoop vlees en goedkoop vervoer. Persoonlijk denk ik dat rentmeesterschap, verantwoordelijkheid voor de aarde, zo ongeveer het omgekeerde inhoudt. '

Het zijn lastige vragen. Wanneer ik naar mezelf kijk merk ik dat als ik precies wil doen wat goed is voor de wereld, ik mijn hele leven om moet gooien. Omdat ik het er mee eens ben dat het goed is als christen je verantwoordelijkheid te nemen, heeft me dit tot nadenken gezet. Het is goed om eens stil te staan bij de gevolgen van ons gedrag en bij wat we kunnen doen aan de rampen in de wereld. Denk je niet? Ik daag je uit!

Revolutie

Revolutie in de Arabische wereld! De Arabische lente in een notendop

Door Jan-Hendrik van Sligtenhorst (@Giovanni_vS)

Het begon allemaal op 17 december 2010 met de zelfverbranding van Mohammed Bouazizi. De Tunesische straathandelaar zag geen andere uitweg nadat zijn handelswaar door de politie in beslag werd genomen en hij door een vrouwelijke politieagent werd vernederd. Of hij het ooit had durven dromen is de grote vraag, maar feit is wel dat hij met zijn zelfverbranding niet alleen zichzelf, maar ook heel Tunesië en later vrijwel de gehele Arabische wereld in vuur en vlam zette.

De Jasmijnrevolutie

De jonge Bouazizi ontketende met zijn 'heroïsche' daad, want hij heeft in Tunesië inmiddels een heldenstatus verworven, de start van de Jasmijnrevolutie, vernoemd naar de nationale bloem. De Tunesische bevolking ging al lang gebukt onder de enorme (jongeren)werkloosheid, onvrijheid en vriendjespolitiek van het corrupte regime van president Zine El Abidine Ben Ali, maar het tragische einde van Bouazizi was de druppel die de spreekwoordelijke emmer deed overlopen.

De grootschalige protesten in het geliefde vakantieoord bleven vervolgens maar doorgaan en uiteindelijk koos Ben Ali, die al vanaf 1978 als een ware alleenheerser met de scepter over het land zwaaide, eieren voor zijn geld en vluchtte hij met zijn familie naar Saoedi-Arabië. De Tunesiërs waren het meer dan zat dat het geld en de goede baantjes onder de heersende elite werden verdeeld en dat universitaire diploma's geen enkele waarde hadden zolang je niet tot de beruchte klik behoorde.

De Egyptische Revolutie op het Tahrirplein

Geïnspireerd door de succesvolle betogingen tegen Ben Ali gingen ook de Egyptenaren massaal de straat op. Egypte kampte met gelijkwaardige problemen als Tunesië: veel werkloosheid, onvrijheid en corruptie met een door het Westen gesteunde dictator aan het roer. In het geval van Egypte had men met president Hosni Mubarak iemand die zo'n dertig jaar over het land regeerde en hij zou plannetjes hebben om zich te laten opvolgen door zijn zoon Gamal. Mubarak werd net als Ben Ali door regimes als dat van Iran gehaat en was bevriend met het Westen, wat de situatie alleen nog maar ingewikkelder maakte. Uiteindelijk kwamen Barack Obama, Nicholas Sarkozy, David Cameron en co tot de conclusie dat Mubarak zo snel mogelijk op moest stappen. Het Tahrirplein, waar grote mensenmassa's in de Egyptische hoofdstad Cairo samen kwamen om te protesteren, was voor even het centrum van de wereld met dank aan het prachtige vakwerk van de activistische Arabische televisiezenders

Al-Jazeera en Al-Arabiya. De protesten en de gewelddadige reacties werden met de dag heviger. Mubarak beloofde zich niet meer kandidaat te stellen voor de volgende presidentsverkiezingen. Hij liet echter in verschillende persconferenties weten absoluut nog niet aan een onmiddellijk aftreden te denken. Na achttien lange dagen en vele doden en gewonden liet Mubarak zijn vice-president Omar Suleiman op de Egyptische staatstelevisie, de propagandamachine van het regime, aankondigen dat hij alsnog had besloten om af te treden. Op het Tahrirplein barstten ondertussen de tranen van vreugde bij de mensen in alle hevigheid los. In Nederland leidde de val van Mubarak zelfs tot buikdanstafereilen van Monique Samuel (politicologe met Egyptische achtergrond in de Koptisch-christelijke hoek, @MCTSamuel) op de tafel van Pauw & Witteman.

Een Arabische lente of een Arabische hete zomer?

Toch is het nog maar zeer de vraag of de Arabische lente niet omslaat in een hete zomer. Bijvoorbeeld voor de Koptische

Revolutie

minderheid. Religieus gerelateerd geweld was en is nog steeds een groot probleem in Egypte. Er zijn prachtige beelden bekend van christenen en moslims die hand in hand protesteerden tegen het regime, maar toch zijn de aanslagen op Koptische kerken niet opgehouden in het 'bevrijdde' Egypte. En welke perspectieven heeft de christelijke minderheid nog met een mogelijke regering van de Moslimbroederschap, die wellicht de sharia zullen invoeren?

Domino-effect

In razendsnel tempo waren de opstanden inmiddels al de rest van de Arabische wereld overgegaan; van Libië en Syrië tot Jemen en Bahrein. Stuk voor stuk landen met een alleenheerser in de rol als president, koning, sultan of in een enkel geval zelfs een kolonel. Het is nog wachten op een reisorganisatie die een ware dictatortour door het Midden-Oosten plant.

In Bahrein uitte de sjiiitische meerderheid zich in grote getale tegen de heersende, soennitische koninklijke familie. Met dank aan hulptroepen uit Saoedi-Arabië en de Verenigde Arabische Emiraten slaagden de Bahreinse autoriteiten er echter in om de opstand onder de duim te houden.

Geert Wilders (@geertwilderspvv) twitterde naar aanleiding van een aangekondigd staatsbezoek van koningin Beatrix, prins Willem-Alexander en prinses Máxima aan Oman en Qatar dat dit bezoek niet een beetje dom was, maar 'erg dom'. Er was

veel te doen geweest om het beruchte diner bij de Omanese sultan Qaboos, maar uiteindelijk scheen het erg gezellig geweest te zijn.

Libië en de kolonel

Het meest in het oog springende is misschien nog wel de opstand in Libië tegen kolonel Muammar Gadaffi. De excentrieke leider verdreef in 1969 de toenmalige koning Idris I en regeerde sindsdien op harde wijze over zijn onderdanen. In het buitenland stond hij jarenlang bekend om zijn vermeende steun aan het terrorisme, de vele relletjes die hij her en der wist te trappen en zijn vreemde gewoontes. Zowel in de Afrikaanse Unie als de Arabische Liga wist men meestal niet wat met Gadaffi aan te moeten. Zo liet hij tijdens een Arabische top ooit een keer op niet al te nette manier optekenen dat hij de vriendschappelijke band tussen de koning van Saoedi-Arabië en de Verenigde Staten verafschuwde. Toen hij door de voorzitter van de vergadering tot de orde werd geroepen, liep hij boos weg met de mededeling dat het schandalig was dat zij geen ontzag voor hem hadden.

Tot zover het karakter van Gadaffi. Dat hij tot de meest verschrikkelijke daden in staat is, is wel gebleken in deze Arabische lente. Vrijwel de hele wereld kwam in opstand nadat hij zijn eigen volk bombardeerde. Een burgeroorlog en militaire missie van de NAVO en haar partners waren het gevolg. Vele gevechten zijn uitgevochten, veel bloed heeft gevloeid, maar de kolonel blijft halsstarrig zitten op zijn

troon. Een 'opstandig' mensenleven meer of minder maakt hem niets uit.

Who's next?

En zo is het nog steeds onbekend waar en wanneer deze Arabische lente zal eindigen. Zullen Ben Ali en Mubarak de enige leiders zijn die naar aanleiding van de grote opstanden de wijk nemen? Who's next? Bashar al-Assad van Syrië? Abdelaziz Bouteflika van Algerije? Abdullah Saleh van Jemen? Of toch de beruchte kolonel van Libië?

Leestips:

Voorbij de horizon; Monique Samuel (@MCTSamuel), 2007, Uitgeverij Timotheüs, Harderwijk (winnaar El Hizra Literatuurprijs 2007)

Zonder verhalen kan ik niet leven; Monique Samuel (@MCTSamuel), 2011

Dromen van een Arabische lente, een Nederlandse diplomate in het Midden-Oosten; Petra Stienen, (@Petra_Stienen), 2008, Uitgeverij Nieuw Amsterdam, Amsterdam

Het zijn net mensen, beelden uit het Midden-Oosten; Joris Luyendijk (@JorisLuyendijk), 2006, Uitgeverij Podium, Amsterdam (winnaar NS Publieksprijs 2007)

The Net Delusion, The Dark Side of Internet Freedom; Evgeny Morozov (@EvgenyMorozov), 2011

Kijktip:

De Arabische lente en wij, VPRO's Tegenlicht (@VPROtegenlicht), <http://tegenlicht.vpro.nl/afleveringen>

Afscheid

Nestor der ChristusBelijders

Egbert Schuurman neemt na 28 jaar afscheid van de Eerste Kamer

Door William Poutsma

Voor het eerst naar de Eerste Kamer (EK). Dat was om eerlijk te zijn een van de belangrijkste redenen om me aan te melden voor de Groen van Prinstererlezing, woensdag 6 april jongstleden. Daar net onder in importantie sluimerde de begeesting die ik bij Egbert Schuurman verwachtte. Ik zeg het maar zoals het is, eerlijk, ook al is het niet om over naar huis te schrijven. Ik verkoos de buitenkant – het plaatje – boven de inhoud – des persoons. Mens dat ik ben.

Schuurman – van 1937, zou dus opa van ieder van ons kunnen zijn – zat sinds 1983 in de First Room, het controlerende oudere broertje van de Tweede Kamer. Eerst namens de Reformatorische Politieke Federatie (RPF) en sinds 1999 in de bundelfractie met het Gereformeerd Politiek Verbond (GPV), vanaf de millenniumwisseling hernoemd – ons welbekend. Hij zit dus al sedert een jaar voor mijn geboorte in de Eerste Kamer der Staten Generaal aka de Senaat, kun je nagaan hoe op leeftijd ik alweer ben – op Perspectief-gebied gezien.

<SOS> Ik onderbreek deze column voor een spoedbericht: de EK heeft zowaar een Twitter-account. Ik dacht dat ik alles als Tweep had meegemaakt, maar dit verrast me ten zeerste. EINDE BERICHT> @EersteKamer

Naast zijn politieke loopbaan is hij van oorsprong filosoof en ingenieur. Deze twee achtergronden combineerde hij als bijzonder hoogleraar Reformatorische Wijsbegeerte. In die hoedanigheid had ik hem al eens meegemaakt, meer dan een lustrum geleden: als docent tijdens een college in Wageningen, namens de stichting voor Christelijke Filosofie. Ik kon het tot mijn eigen verbazing goed volgen, maar het boek wat je erbij moest lezen wat minder. Enfin, destijds leek hij me al een wijze oude man.

Achtentwintig jaar. Daarmee is hij de nestor onder de senatoren. Een afscheidspodium is hem door ons Wetenschappelijk Instituut Groen van Prinsterer geboden door hem te vragen de gelijknamige

jaarlijkse lezing te geven, ter meerdere inspiratie van de partij. En normaliter wordt deze niet in een zo historische en betekenisvolle locatie gehouden: de vergaderzaal, die aan het aan het begin van de Stadhouderloze periode gebouwd is voor de beraadslagingen van de Staten van Holland en West-Friesland.

Het was subiet de regel je te kunnen identificeren, dus neem ik mijn paspoort braaf mee. Ter plekke blijkt hier niet op gecontroleerd te worden; je krijgt alleen een naamsticker die je op je revers mag plakken. Moet je ook nog je eigen naam erop schrijven. Het vertrouwen is goed, we zijn onder elkaar. Toch raar, die non-beveiliging. Ook al zie ik er typisch CU uit; braaf kapsel, brillette op – ik zou ook kwaadwillend kunnen zijn. Afijn. Na een bak koffie wil ik mijn mond nog even spoelen om van die smaak af te komen. Via drie deuren en twee gangen vind ik eindelijk het watercloset. Aha, vandaar de term achterkamertjes. Wat een doolhof. Schuurman wist de tussendoortjes en achterommetjes.

Ik had me redelijk laat aangemeld, dus mijn plaats was op de perstribune. Tenminste, de selectieprocedure lijkt mij niet per se op anciënniteit, dat zou mijns inziens niet echt christelijk zijn, op prestatie. Ik ken het interieur vooral van het Groot Dictee der Nederlandse Taal – waar ik met wisselende successen thuis op de bank aan mee placht te doen. De twee balkons – pers casu quo publiek – zijn er later ingebouwd, en mogen ook wel weer gesloopt worden, mocht de zaal

onverhoopt een andere functie krijgen, waardoor ze niet meer nodig zijn. Laten we het niet hopen. De tribunes hangen aan weerszijden rondom prachtige portretten en ornamenten aan de muur. Die worden zo nogal enigszins aan het gezicht onttrokken.

Vanuit mijn vogelperspectief kijk ik naar benede, waar de CU-nestor zetelt, in het midden van het bureel, voor het portret van Koning Willem II. Het rare is dat hij gedurende de avond blijft zitten om zijn verhaal te doen, dus niet achter het (s)preekgestoelte. Misschien hoort dit wel bij de mores in de Senaat, 't zal wel. Of het heeft met zijn lichamelijke gesteldheid te maken, te hopen van niet.

Na zijn oratie – de inhoud overstijgt ruimschoots mijn hierbij neergepende overpeinzingen – praat ik nog even na met Emo Bos, ooit rechter in Rotterdam en evenals Schuurman van de seniorale stempel. Nog van de echte ChristusBelijders met lef. Ik luister aandachtig. Als ik weg wil gaan, stuit ik op onze nummer 2. Samen blijven we niet vastzitten in de draaideur naar de donkerte buiten. Arie Slob moet vroeg te bedde, voor een werkbezoek in alle vroegte bij de waterpolitie van Amsterdam. Ikzelf heb een bierafspraak op het Plein. Een verschil van prioriteit, inderdaad. Hopelijk bekliven de woorden (zie ChristenUnieTube) in onze gedachten. Hij als nieuwe nummer 1 en ik? Ach, het werk in Den Haag trekt me meer en meer.

SP'er Jan Marijnissen: man van de geleidelijkheid

Door Frits Tromp

“Het eerste Kamerloze jaar is mij goed bevallen. Ik ben geleidelijk uit de Kamer vertrokken. Al in juni 2008 legde ik mijn fractievoorzitterschap neer. Die twee laatste jaren van het Kamerlidmaatschap ben ik meer op de achtergrond werkzaam gebleven. Ik geloof in geleidelijkheid.”

Aan het woord is Jan Marijnissen, oud Kamerlid voor de Socialistische Partij en nog steeds partijvoorzitter van zijn partij, die hij in 1972 samen met anderen oprichtte. Na de verkiezingen van juni 2010 keerde hij niet meer terug in de Tweede Kamer, de werkomgeving waar hij zestien jaar actief was.

“Ik herkende me helemaal in het verhaal van André [Rouvoet, red.], toen hij zijn vertrek aankondigde. Het was zoals ik het zelf ook heb ervaren.”

In het mediatijdperk waar de westerse wereld nu in zit, heeft een politicus een korter leven, vertelt Marijnissen. “Maar

doorslaggevend was bij mij mijn gezondheid. Na vier keer hernia en twee keer een operatie, werd ik bang er nooit meer vanaf te komen. En, stress is één van de oorzaken van een hernia. Sinds mijn terugtreden spelen mijn rugklachten nauwelijks meer op.”

“Nee, ik zou de SP niet typeren als een revolutionaire groep. Maar we steunen wel de revolutie die nu gaande is in de Arabische wereld. Gelukkig hebben wij hier een democratie waarin de mensen eens in de vier jaar een regering die niet bevalt naar huis kunnen sturen, en tussendoor de straat op kunnen gaan wanneer ze het ergens niet mee eens zijn. Daar is dat nu niet zo; laten we hopen dat het wel de uitkomst zal zijn van de volksopstanden die er nu plaats vinden”, aldus Marijnissen.

Keuzes maken, dat is waar het in de politiek omgaat. Daarbij wil de SP zoveel mogelijk de oppositie

verenigen, om zo het kabinet op andere gedachten te brengen als het gaat om onder meer de bezuinigingen.

“Wij bezuinigen op onze manier. Zo zou je bijvoorbeeld de Joint Strike Fighter niet kunnen aanschaffen, daar bespaar je geld mee. Of je kunt – zoals eerder – een hogere belasting heffen op de winsten die worden gemaakt. Dat zijn keuzes die je kunt maken.”

Een ander verschil van inzicht dat de SP heeft met de regering is de verhoging van de AOW-leeftijd van 65 naar 66 of 67 jaar. Volgens de voormalig politiek leider van de SP wordt het probleem van de onbetaalbaarheid van de AOW ons aangepraat door de voorstanders van de verhoging van de AOW-leeftijd. “Gepensioneerden krijgen een aanvullend pensioen bovenop hun AOW. De meerbelasting die daarover betaald wordt vult het AOW-tekort aan. Bij de verhoging van de AOW-leeftijd wordt vaak het argument van de gestegen levensverwachting aangevoerd. Wij als de SP vinden het correcter op de eerste plaats uit te gaan van het werkzame leven. Veel mensen zijn al lang vóór dat ze 65 worden ‘op’, geestelijk en/of lichamelijk. Doe daar eerst iets aan. En dan zijn we er nog niet; veel werkgevers willen helemaal geen ouderen in dienst hebben of nemen. Tweederde van de 62-plussers zit nu thuis met een uitkering. Sommigen zijn uitge-

Jan Marijnissen

Geboren als Johannes Guillaume Christianus Andreas (Jan) Marijnissen. Groeide op in een katholiek gezin. Werkte onder meer als worstmaker bij Unox en als constructiebankwerker. Richtte in 1972 de Socialistische Partij op. Was vanaf 1975 achtereenvolgens gemeenteraadslid in Oss, lid van de Provinciale Staten in Noord-Brabant, en van 1994 tot en met 2010 Kamerlid. Legde om gezondheidsredenen zijn Kamerlidmaatschap neer, maar is nog steeds partijvoorzitter van de SP.

Interview

Foto: Ari Versluis / SP

teld, anderen willen wel werken maar worden niet aangenomen. Pas als dat allemaal verandert, willen wij nadenken over de verhoging van de AOW-leeftijd.” Op dit punt weet de SP zich gesteund door de PVV van Geert Wilders. Ook deze partij wil de pensioengerechtigde leeftijd op 65 jaar houden. “In het parlement

zitten de SP en de PVV het verst uit elkaar. Maar er zijn natuurlijk ook overeenkomsten, zoals we die met alle partijen soms hebben. Als het om gemeenschapsdenken gaat, staan we dicht bij het CDA en de ChristenUnie dan bij de PvdA. Als het om de inkomensverdeling gaat, staan we weer dicht bij de PvdA. Op veel

immateriële zaken staan we dicht bij de ChristenUnie en de SGP. Per onderwerp kan het politieke landschap er anders uitzien. Een indeling tussen ‘links’ en ‘rechts’ is echt te simpel.”

Op de dag van het interview wordt bekend dat terroristenleider Osama bin Laden door de

Interview

Verenigde Staten is omgebracht. “Het is jammer dat Bin Laden niet berecht kan worden. Want, de internationale gemeenschap moet zich wel aan de regels houden die ze zelf heeft opgesteld. Maar het belangrijkste is dat Bin Laden gepakt is, en nu geen foute dingen meer kan doen.” Tegelijk waarschuwt Marijnissen voor wraakacties, want hij gelooft niet dat Al Qaida nu zo’n morele tik heeft gehad dat we er geen last meer van zullen hebben. De oorlogen in Afghanistan en Irak hoefden niet gevoerd te worden voor de dood van Bin Laden, aldus Marijnissen. “Het internationale terrorisme is eerder gevoed door de oorlogen. De strijd in Irak heeft het terrorisme naar Iraakes grondgebied gelokt. Saddam was weliswaar zelf ook een terrorist, maar hij werkte niet samen met Al Qaida. De oorlog in Afghanistan is een fiasco, want kijk eens hoe het land er nu na tien jaar oorlog voor staat. Kijk eens naar het aantal onschuldige burgerslachtoffers, dat zijn er net zoveel als dat Al Qaida er heeft omgebracht.”

De Dag van de Arbeid, 1 mei, is voor socialistena een belangrijke dag. “Wij voelen ons verbonden met gelijkgestemden. Onder de vlag van het socialisme is veel goeds gedaan,” legt ‘de tovenaara van Oss’ uit, om gelijk de nuance in zijn standpunt te brengen: “Maar de rode vlaggen en het zingen van de Internationale horen toch meer bij de PvdA, vaak besmet met het aureool: links lullen en rechts zakken vullen.” Het kenmerkende van de SP zit hem volgens Marijnissen in de praktijk van de partij. “We

hebben een actief partijkader, met veel vrijwilligers die zich de noden van de medemens aantrekken. Daarbij zien we een wenkend perspectief: een samenleving gebaseerd op de morele uitgangspunten als menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit.” Marijnissen heeft niets met Koninginnedag. “De hele straat hing vol met vlaggen, behalve bij ons thuis. Ik heb niet eens een vlag, net als de minister-president,” vertelt Marijnissen. “Volgens mij heeft Nederland veel meer zin in een feestje dan dat het ze om het Koningshuis is te doen. We gaan ook massaal de straat op als we tweede zijn geworden bij het wereldkampioenschap voetballen.”

Na de verkiezingen van november 2006 was de SP betrokken bij de coalitieonderhandelingen. Toenmalig CDA-partijleider en onderhandelaar Jan Peter Balkenende gaf echter de voorkeur voor onderhandelingen met de PvdA en de ChristenUnie. “Natuurlijk is het jammer dat het toen niet gelukt is,” zegt Marijnissen. “Maar onze tijd komt nog, liefst zo snel mogelijk.” Het verlies van Kamerzetels bij de laatste verkiezingen was een domper. De partij is in 2006 als een raket omhoog geschoten naar vijftientig zetels. In 2010 werden het er slechts vijftien. “De breed levende teleurstelling over het niet deelnemen aan de regering heeft daar zeker een rol bij gespeeld. En de wisseling van de wacht in de top van de SP droeg niet bij aan het beeld van een stabiele partij. Maar nu winnen we weer snel terrein terug.

We staan op twintig zetels in de peilingen. Natuurlijk, het zijn peilingen, maar het is een trend en voor de SP een positieve trend.” Eén oorzaak in deze positieve trend is zonder meer het Roemer-effect, de huidige fractievoorzitter van de ‘rode partij’. “Hij wil minimaal tien jaar het gezicht zijn van de SP. En dat zal zijn effect hebben.”

Als partijvoorzitter speelt Marijnissen zelf nu meer een rol op de achtergrond.

“Mijn rol is het aansporen en bemoedigen van de SP-leden”, licht Marijnissen toe. “We kunnen elkaar helpen door elkaar tips en kritiek te geven. We moeten elkaar creatief maken en liefst de inzet verhogen. ‘Spielerei’ past niet bij de aanpak van de SP. Het gaat juist om toewijding en inzicht, dat heb je nodig in de Kamer maar ook op andere plekken in de samenleving, ook in de SP.”

Evenzogoed is discipline een belangrijk onderdeel van je werk. “Toen ik twintig was ben ik een vak gaan leren, constructiebankwerker/lasser. Op het CVV in Uden. De opleiding bestaat nu niet meer. In de eerste week van de opleiding moest ik een stuk U-staal op maat, vlak en haaks vijlen. Het leverde me pijnlijke handen en armen op. Ik deed er een week over om het werkstuk af te krijgen. Toen de docent kwam kijken naar het eindresultaat was hij niet tevreden. “Niet helemaal vlak”, zei hij en pakte een centerpons [een stalen pen met harde punt] en sloeg er een duts in. “Probeer het nog maar eens”, zei hij. Daar heb ik toen heel veel van geleerd.”

PerspectiefF presenteert nieuw logo

Op de Algemene Ledenvergadering van 21 mei heeft het PerspectiefF-bestuur met trots het nieuwe logo gepresenteerd. Dit nieuwe logo vergroot de herkenbaarheid van PerspectiefF en sluit aan bij de in januari 2010 ingevoerde nieuwe huisstijl van de ChristenUnie. Bestuurslid communicatie Anneloes Kelder: "Het blauw staat voor betrouwbaarheid en met het cyaanblauw heeft PerspectiefF een nieuwe frisse uitstraling."

PerspectiefF pleit succesvol voor trapsgewijze invoering van langstudeerboete

Op het ledencongres van de ChristenUnie heeft PerspectiefF zaterdag 14 mei succesvol gepleit om de langstudeerboete niet toe te passen op de studenten die momenteel al begonnen zijn aan hun studie. De Tweede Kamerfractie had eerder al ingestemd met het wetsvoorstel, maar met de resolutie riepen de ChristenUnie-leden de Eerste Kamerfractie op om kritisch te kijken naar de rechtszekerheid van de huidige lichte studenten.

ChristenUnie-jongeren pleiten voor strafbaar stellen openbaar drugsgebruik

Het huidige gedogen van softdrugs moet worden aangepakt. PerspectiefF, ChristenUnie-jongeren reikt in de verschenen scripta 'Cannabis' vier actiepunten aan die moeten leiden tot sluiting van coffeeshops en het weer strafbaar stellen van openbaar drugsgebruik.

ChristenUnie stelt kamervragen over mensenrechtenschendingen bij Apple

Begin mei hebben PerspectiefF en MakeITFair een actie gehouden voor eerlijke Apple producten. Naar aanleiding van deze actie stelt de ChristenUnie vragen aan de staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en de minister van Buitenlandse Zaken over mensenrechtenschendingen in de elektronica-sector.

ChristenUnie-jongeren bieden Fair Apple's aan

PerspectiefF, ChristenUnie-jongeren voert elektronisch actie tegen mensenrechtenschendingen in de elektronica-sector. Door middel van een ludieke actie, het aanbieden van helaas nog niet verkrijgbare Fair Appleproducten (eerlijke Appleproducten), wil PerspectiefF een politiek signaal afgeven, bedrijven aanspreken op hun verantwoordelijkheid en bij consumenten het bewustzijn vergroten van mensenrechtenschendingen door elektronica-bedrijven als Apple.

Vacatures

Vacature werkgroepvoorzitter Duurzaamheid

Duurzaam is een sticker die je tegenwoordig overal op kunt plakken: duurzame energie, duurzame landbouw, duurzaam wonen en ga zo maar door. Het gaat allemaal om het vooruit kijken en niet alleen naar het hier en nu.

De werkgroep Duurzaamheid zoekt naar actuele onderwerpen, diep te uit, schrijft opinieartikelen en probeert creatieve acties op poten te zetten.

Wij zoeken iemand die:

- Lid is van PerspectiefF;
- Graag leiding geeft aan een werkgroep;
- Ongeveer 5 uur per week wil vrijmaken voor PerspectiefF;
- Om de 4 à 6 weken wil vergaderen over duurzaamheid;
- Een brede interesse heeft in duurzaamheid;
- Vernieuwend denkt over duurzaamheid;
- Op de hoogte is van actuele ontwikkelingen omtrent duurzaamheid.

Wij bieden:

- Een uitdagende functie met veel ruimte voor eigen initiatief;
- Een unieke kans voor het ontwikkelen van leiderschapscompetenties;
- Veel mogelijkheden om verder te groeien binnen de organisatie;
- Cursussen om jezelf verder te ontwikkelen;
- Invloed op de politieke standpunten van PerspectiefF.

Vacature werkgroepvoorzitter Arbeid en Sociale Zaken

De werkgroep Arbeid en Sociale Zaken is een nieuwe werkgroep binnen PerspectiefF. Hierin vallen onderwerpen zoals de sociale zekerheid, werkgelegenheid, arbeidsvoorwaarden, re-integratie, verdeling arbeid- en zorgtaken, eenzaamheid en sociaal isolement.

Als werkgroep zetten wij onze ideeën om in opiniestukken die gebruikt kunnen worden voor de publicatie van artikelen. Er wordt ook op andere manieren aandacht gevraagd voor onze ideeën, bijvoorbeeld door het indienen van een resolutie of het laten ondertekenen van een petitie. Daarnaast kunnen we ook een actie inzetten om onze standpunten te verwezenlijken.

Wij zoeken iemand die:

- Lid is van PerspectiefF of lid worden naar aanleiding van deze vacature.
- Leiding wil geven aan een werkgroep van ongeveer 5 à 6 mensen
- Het geen probleem vindt om 5 à 6 uur per week te investeren.
- Vanuit opleiding of eigen ervaring kennis heeft van thema's rond arbeid en sociale zaken.
- Met enthousiasme en bezieling leiding wil geven om een nieuwe werkgroep op te starten.
- Eén keer in de 6 weken op maandagavond aanwezig is bij een politiek overlegorgaan (Politieke Fractie/ Politiek Beraad)
- Het geen probleem vindt om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag wil gaan

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt.
- Ontwikkeling in leiderschap en management
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng.
- Belangrijke invloed op de politieke standpunten van PerspectiefF

Vacature werkgroepleden Ruimte en Mobiliteit

De werkgroep Ruimte & Mobiliteit is op zoek naar versterking. We zijn op zoek naar mensen die op een leuke manier bezig willen zijn met politieke onderwerpen op het terrein van Ruimte & Mobiliteit. De werkgroep houdt zich bezig met veel verschillende onderwerpen. Zo hebben we een actie gehouden om MBO'ers van 16 en 17 jaar aan een ov-kaart te helpen en houden we de ontwikkelingen op het gebied van de ov-chipkaart scherp in de gaten. Op dit moment houden we ons bezig met het tekort aan studentenhuisvesting en proberen we hier creatieve oplossingen voor te vinden. Om onze mening voor het voetlicht te krijgen schrijven we artikelen en hebben we contact met de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie. Op dit moment zijn we, vanwege de huidige samenstelling van de werkgroep, met name op zoek naar mensen die affiniteit hebben met mobiliteit, maar ook anderen zijn van harte welkom. Wil je kennis maken met de politieke wereld, jezelf ontwikkelen en maatschappelijk bezig zijn, meld je aan als lid van de werkgroep.

Wij zoeken iemand die:

- Het leuk vindt om politiek actief te zijn
- Zowel zelfstandig als in teamverband kan werken
- Lid is van PerspectiefF of lid wil worden
- Kennis heeft of kennis op wil doen op het vakgebied Ruimte & Mobiliteit

- Iemand die resultaatgericht is
- Iemand die graag nieuwe dingen oppakt
- Iemand die ongeveer drie uur in de week wil vrijmaken voor PerspectiefF
- Iemand die één keer per zes weken een avond in Amersfoort aanwezig kan zijn

Wij bieden:

- Een uitdagende en enthousiaste werkgroep
- Veel mogelijkheden om verder te groeien binnen de organisatie
- Contacten met vrijwel alle gelederen van PerspectiefF
- Een plek waar jij je mening mag laten horen en een mening kan ontwikkelen
- De mogelijkheid om actief mee te werken aan het beleid en de toekomst van PerspectiefF
- Veel ruimte voor eigen initiatief
- Cursussen om jezelf verder te ontwikkelen
- Gezelligheid

Stuur je CV met een korte motivatie naar Aldert van Eck, voorzitter van de Werkgroep via ruimte@perspectief.nu. Voor meer informatie kun je eveneens contact opnemen met Aldert of met Maarten van Ooijen, bestuurslid Politiek Binnenland via politiek-binnenland@perspectief.nu of 06 – 2529 9976.

Vacature Werkgroepleden Economie en Financiën

Vind je het leuk om na te denken over economische en financiële vraagstukken en breng je deze graag in verband met de politiek? Dan is de werkgroep Economie & Financiën wat voor jou!

De werkgroep houdt zich bezig met onderwerpen rondom Economische ordening, Banken en Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen (MVO). Ook de voorstellen die het kabinet heeft gedaan om het huishoudboekje van de Staat weer op orde te krijgen is dit jaar op verschillende vergaderingen ter sprake gekomen. Op dit moment denken we verder na over het aanpakken van mensenrechtenschendingen door bedrijven en Intellectueel Eigendom. Ook de pensioenproblematiek zal de komende periode op de agenda van de werkgroep staan.

Als werkgroep hebben we de mogelijkheid om standpunten rondom deze vraagstukken in te nemen en deze verder uit te dragen. Dit kan op verschillende manieren: via de ChristenUnie, via andere Politieke Jongeren Organisaties (PJO's) of met andere maatschappelijke organisaties. Op deze manier proberen we onze standpunten ook daadwerkelijk in de praktijk te verwezenlijken.

Wij zoeken iemand die:

- Het leuk vindt om politiek actief te zijn

Vacature werkgroepleden Justitie en Veiligheid

Perspectief zoekt mensen die actief willen worden in de werkgroep Justitie & Veiligheid.

De werkgroep houdt zich bezig met onderwerpen rondom criminaliteit en straffen. Ook het takenpakket en de verantwoordelijkheden van de politie en het Openbaar Ministerie behoren hierbij. Verder zoomen we ook in op onveiligheidsgevoelens bij burgers en behoren de vraagstukken rondom terrorismebestrijding en privacywetgeving tot de onderwerpen van de werkgroep. Tenslotte is de werkgroep bezig met vraagstukken aangaande asielzoekers.

Omdat de werkgroep nog op zoek is naar de precieze invulling van de komende periode zoeken we mensen met creatief vermogen en die van aanpakken weten. Bovendien is het handig als je een affiniteit hebt met het recht.

Wij zoeken iemand die:

- Het leuk vindt om politiek actief te zijn
- Zowel zelfstandig als in teamverband kan werken
- Lid is van Perspectief of lid wil worden naar aanleiding van deze vacature.
- Ongeveer drie uur in de week wil vrijmaken voor Perspectief
- Eén keer per zes weken een avond in Amersfoort aanwezig kan zijn
- Via studie of persoonlijke interesse affiniteit heeft met de onderwerpen rondom justitie en veiligheid

Wij bieden:

- Een uitdagende en enthousiaste werkgroep
- Veel mogelijkheden om verder te groeien binnen de organisatie
- Een plek waar jij je mening mag laten horen en een mening kan ontwikkelen
- Vaak contact met andere werkgroepen binnen Perspectief
- Veel ruimte voor eigen initiatief
- Cursussen om jezelf verder te ontwikkelen

- Zowel zelfstandig als in teamverband kan werken
- Lid is van Perspectief of lid wil worden naar aanleiding van deze vacature.
- Iemand die ongeveer drie uur in de week wil vrijmaken voor Perspectief
- Iemand die één keer per zes weken een avond in Amersfoort aanwezig kan zijn
- Via studie of persoonlijke interesse affiniteit heeft met onderwerpen rondom Economie & Financiën.

Wij bieden:

- Een uitdagende en enthousiaste werkgroep
- Veel mogelijkheden om verder te groeien binnen de organisatie
- Een plek waar jij je mening mag laten horen en een mening kan ontwikkelen
- De mogelijkheid om actief mee te werken aan het beleid en de toekomst van Perspectief
- Veel ruimte voor eigen initiatief en creatief inzetten van je talenten
- Cursussen om jezelf verder te ontwikkelen

Stuur je CV met een korte motivatie naar Samuel Negassi, voorzitter van de werkgroep, via economie@perspectief.nu. Voor meer informatie kun je eveneens contact opnemen met Samuel of met Maarten van Ooijen, bestuurslid Politiek Binnenland via politiekbinnenland@perspectief.nu of 06 – 2529 9976.

Vacature werkgroepleden Buitenlandse Zaken en Defensie

Perspectief is op zoek naar nieuwe leden voor de werkgroep Buitenlandse Zaken en Defensie. Ben jij geïnteresseerd in de verhoudingen tussen landen? Maak jij je druk over mensenrechtenschendingen in de wereld? Heb je een internationale blik? Dan ben je bij de werkgroep Buitenlandse Zaken en Defensie aan het juiste adres. Binnen de werkgroep kun je je verdiepen in dit soort thema's. Je hebt de mogelijkheid om artikelen en uitgebreidere studies te schrijven. Daarnaast kan je acties uitvoeren om aandacht te vragen voor belangrijke punten. Daarmee bepaal je mede de politieke lijn van Perspectief. We kunnen onze standpunten communiceren naar de ChristenUnie en de politiek in het algemeen.

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Kennis hebben van en interesse hebben in internationale betrekkingen en mensenrechten
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan
- Het geen probleem vinden om 3 uur per week te investeren

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Vacatures

Vacature werkgroepleden Democratie, Bestuur en Burgerschap

Perspectief is op zoek naar leden voor de werkgroep Democratie, Bestuur en Burgerschap. Deze werkgroep houdt zich bezig met de inrichting van democratie en bestuur op nationaal en lokaal niveau en alles wat daartussen zit. Ook verdiept ze zich in kwesties rondom burgerschap en identiteit in Nederland. De rechtsstaat en culturele waarden zijn hierbij van belang. De sociale kwesties van de 21e eeuw worden ook behandeld door de werkgroep. Dan gaat het met name om de botsing tussen culturen en de gevolgen van de globalisering. Binnen de werkgroep kun je je verdiepen in dit soort thema's. Je hebt de mogelijkheid om artikelen en uitgebreidere studies te schrijven. Daarnaast kan je acties uitvoeren om aandacht te vragen voor belangrijke punten. Daarmee bepaal je mede de politieke lijn van Perspectief. We kunnen onze standpunten communiceren naar de ChristenUnie en de politiek in het algemeen.

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Kennis hebben van (qua studie of anderszijds) en interesse hebben in de onderwerpen waar de werkgroep zich mee bezig houdt (vanuit kennis van staatsrecht, sociologie, filosofie en/of politicologie)
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan
- Het geen probleem vinden om 3 uur per week te investeren

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Vacature werkgroepleden Internationaal en Europa

Perspectief is op zoek naar nieuwe leden voor de werkgroep Internationaal en Europa. Binnen deze werkgroep kun je meehelpen met het leggen van contacten met internationale partners van Perspectief en/of kun je je gaan verdiepen in de agenda van de Europese Unie. Perspectief heeft veel contacten met christelijke politieke jongerenorganisaties binnen Europa (binnen het samenwerkingsverband European Christian Political Youth Network) en daarbuiten. Je kunt helpen deze contacten te onderhouden en verder te ontwikkelen.

Daarnaast richt de werkgroep zich op onderwerpen die spelen in de Europese politiek. In samenwerking met de ECPM (Europese Partij waar de ChristenUnie bij is aangesloten) en de Eurofractie van de ChristenUnie ga je je op bepaalde onderwerpen storten. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om de vormgeving van de Europese Unie. Je hebt de mogelijkheid om artikelen en uitgebreidere studies te schrijven. Daarnaast kan je acties uitvoeren om aandacht te vragen voor belangrijke punten. Daarmee bepaal je mede de politieke lijn van Perspectief. We kunnen onze standpunten communiceren naar de ChristenUnie en de politiek in het algemeen.

Vacature werkgroepleden Ontwikkelingssamenwerking

De werkgroep Ontwikkelingssamenwerking is op zoek naar nieuwe leden die hart hebben voor ontwikkelingssamenwerking. Wij houden ons bezig met verschillende onderwerpen gerelateerd aan ontwikkelingssamenwerking, het centrale thema is het bestrijden van armoede en het streven naar een rechtvaardige verdeling van kansen op wereldschaal. Wij kunnen de inbreng van nieuwe ideeën zeker gebruiken.

Als werkgroep zetten wij onze ideeën om in opiniestukken die gebruikt kunnen worden voor de publicatie van artikelen. Er wordt ook op andere manieren aandacht gevraagd voor onze ideeën, bijvoorbeeld door het indienen van een resolutie of het laten ondertekenen van een petitie. Daarnaast voeren we ook actie om onze standpunten kracht bij te zetten. Daarmee bepaal je mede de politieke lijn van Perspectief. We kunnen onze standpunten communiceren naar de ChristenUnie en de politiek in het algemeen.

Wij zoeken nieuwe leden die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan
- Het geen probleem vinden om 3 uur per week te investeren
- Een grote interesse hebben voor ontwikkelingssamenwerking en zich hierin ook verdiepen
- Streven naar het ideaal van een wereld zonder armoede

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Kennis hebben van en interesse hebben in Europese • Politiek en/of het leuk vinden om contacten te leggen met christelijke jongeren die actief zijn in politieke jongerenorganisaties in andere landen
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan
- Het geen probleem vinden om 3 uur per week te investeren
- Organisatorisch talent hebben

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je netwerk uit te breiden
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

O'LINTE
 TRAININGEN | LOOPBAANADVIES | WORKSHOPS

Tel: 08787-18222
 Email: info@olinte.nl
 Web: www.olinte.nl

ontdek talent

teambuilding
solliciteren

communicatie
loopbaanadvies

creatief
samenwerken

feest

trainingen
workshops

netwerken

Locatie Trainingen & Workshops:
 Landgoed Schothorst
 Schothorsterlaan 11
 3822 NA AMERSFOORT

O'linte, altijd waardevol!

Vacature werkgroepleden Gezondheid en Zorg

Perspectief heeft meerdere werkgroepen, die nadenken, discussiëren en schrijven over politieke thema's. In de werkgroep Gezondheid en Zorg denken we na over politiek interessante thema's op het gebied van gezondheid en zorg. Momenteel zijn we als werkgroep op zoek naar enthousiaste nieuwe leden! Als nieuw lid van de werkgroep ga je samen met de voorzitter en één of meer andere nieuwe leden de werkgroep nieuw leven inblazen. Er bestaat dus veel vrijheid om je eigen onderwerpen in te brengen. Je zult je bezighouden met het vormen en verwoorden van standpunten op het gebied van gezondheid en zorg. Dit kun je bijvoorbeeld doen door leeswerk, excursies en het bezoeken van lezingen en debatten. Vervolgens willen we zelf mee kunnen debatteren met de experts en mee kunnen schrijven aan het partijprogramma.

Wij zoeken nieuwe leden die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature;
- Ongeveer 3 uur per week kunnen vrijmaken voor PerspectiefF;
- Affiniteit hebben met gezondheid en zorg ;
- Creatief en vernieuwend nadenken over actualiteiten die relatie hebben met gezondheid en zorg;
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan

Wij bieden:

- Een uitdagende functie met veel ruimte voor eigen initiatief;
- Contacten met vrijwel alle gelederen van PerspectiefF;
- Invloed op de invulling en uitvoering van verschillende projecten;
- Gelegenheid tot het volgen van cursussen en het bezoeken van congressen.

Vacature werkgroepleden Duurzaamheid

Duurzaam is een sticker dat je tegenwoordig overal op kunt plakken: duurzame energie, duurzame landbouw, duurzaam wonen en ga zo maar door. Het gaat allemaal om het vooruit kijken en niet alleen om het hier en nu.

We zoeken actuele onderwerpen op, diepen ze uit, schrijven opinieartikelen en proberen creatieve acties op poten te zetten vanuit onze inzet voor duurzaamheid.

Wij zoeken nieuwe leden die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature;
- Ongeveer 3 uur per week kunnen vrijmaken voor PerspectiefF
- Eens per twee maanden willen vergaderen over duurzaamheid
- Een brede duurzame interesse hebben
- Vernieuwend denken over duurzaamheid
- Het geen probleem vinden om zo nu en dan naar Amersfoort te reizen

Wij bieden:

- Een uitdagende functie met veel ruimte voor eigen initiatief;
- Contacten met andere gelederen van PerspectiefF;
- Invloed op de invulling en uitvoering van verschillende projecten;
- Gelegenheid tot het volgen van cursussen en het bezoeken van congressen.

Vacature werkgroepleden Arbeid en Sociale zaken

De werkgroep Arbeid en Sociale Zaken is een nieuwe werkgroep binnen PerspectiefF. Hierin vallen onderwerpen zoals de sociale zekerheid, werkgelegenheid, arbeidsvoorwaarden, re-integratie, verdeling arbeid- en zorgtaken, arbeidsmigratie, eenzaamheid en sociaal isolement.

Als werkgroep zetten wij onze ideeën om in opiniestukken die gebruikt kunnen worden voor de publicatie van artikelen. Er wordt ook op andere manieren aandacht gevraagd voor onze ideeën, bijvoorbeeld door het indienen van een resolutie of het laten ondertekenen van een petitie. Daarnaast kunnen we ook een actie inzetten om onze standpunten te verwezenlijken.

Wij zoeken nieuwe leden die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature.
- Ongeveer 3 uur per week kunnen vrijmaken voor PerspectiefF;
- Vanuit opleiding of eigen ervaring kennis hebben van thema's rond arbeid en sociale zaken.
- Creatief en vernieuwend nadenken over actualiteiten die relatie hebben met arbeid en sociale zaken;
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan

Wij bieden:

- Een uitdagende functie met veel ruimte voor eigen initiatief;
- Contacten met andere gelederen van PerspectiefF;
- Invloed op de invulling en uitvoering van verschillende projecten;
- Gelegenheid tot het volgen van cursussen en het bezoeken van congressen.

Colofon

Perspex wordt uitgegeven door
Perspectief, ChristenUnie-jongeren
Hoofd- en Eindredactie:
Frits Tromp
Redactieleden zijn:
William Poutsma
Jan Hendrik van Sligtenhorst
Renske Oudekerk

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspex@perspectief.nu

Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Robert Heij

Bestuurslid Politiek en vice-voorzitter: Daan Weststrate
Bestuurslid Politiek Binnenland: Maarten van Ooijen
Bestuurslid Binnenland en Justitie: Yntzen Lont
Bestuurslid Politiek Buitenland: Niels Rijke
Algemeen Secretaris: Elizabeth Oevering
Penningmeester: Martin Otte
Bestuurslid Communicatie: Anneloes Kelder
Bestuurslid Intern: Bernard Bos
Bestuurslid Afdelingen: Imre Grevers

Aan dit nummer werkten mee:
Werkgroep Binnenland en Justitie
Werkgroep Ruimte en Mobiliteit
Gertieme Fahner
Ytzen Lont

Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens

PerspectiefF registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Lidmaatschap:
€12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie

PerspectiefF, ChristenUnie-jongeren
Postadres: Postbus 439
3800 AK Amersfoort

Thuisonderwijs. Verantwoordelijkheid ouders versus invloed overheid

In maart was het ineens weer een actueel onderwerp in de media: thuisonderwijs. Nog geen 0.01% van de leerlingen krijgt thuisonderwijs. Aanleiding voor de discussie was het feit dat het Islamitisch College in Amsterdam zijn deuren moest gaan sluiten en dat ouders overwogen hun kinderen thuisonderwijs te gaan geven. Perspectief had al ver voor deze discussie zijn standpunt bepaald: thuisonderwijs moet mogelijk zijn voor iedere ouder die dat wil. Ouders moeten echter wel aantonen hun kinderen een bepaald niveau van kennis en kunde bezitten.

Voordat er een pleidooi wordt gehouden voor het in stand houden van thuisonderwijs, is het van belang om eerst helder te hebben wat onder thuisonderwijs verstaan dient te worden. In de meeste gevallen vindt thuisonderwijs plaatst in de thuissituatie, maar dat is per definitie niet gebonden aan het ouderlijk huis. In Amerika, waar het thuisonderwijs vaker voorkomt, is het gebruikelijk dat ouders samenwerken en bepaalde ouders hun expertise overbrengen naar de kinderen. De invulling van het onderwijs beperkt zich niet enkel tot de reguliere schoolvakken. Aspecten op het terrein van de sociaal- emotionele ontwikkelingen krijgen ook aandacht. De wijze waarop de leerstof wordt aangeboden en verwerkt wordt, verschilt per gezin.

Voor Perspectief staat vast dat ouders de keuzevrijheid moeten hebben om een vorm van onderwijs te kiezen die aansluit bij hun visie op opvoeding en onderwijs. Kinderen zijn door God gegeven aan de ouders. Daar zijn zij als eerste verantwoordelijk voor. Voor verreweg het overgrote deel van alle kinderen, kiezen ouders voor een school bij hen in de buurt die aansluit bij deze lijn. Onderwijs gaat verder waar ouders dit niet kunnen. Helaas blijkt dat niet altijd mogelijk te zijn en kiezen ouders om die reden ervoor om hun kind thuisonderwijs te geven. Perspectief is voor deze vorm van onderwijs omdat daarmee deze essentiële lijn voortgezet kan worden. Thuisonderwijs is echter alleen mogelijk op grond van een vrijstelling van de Leerplichtwet als aantoonbaar gemaakt kan worden dat ouders bezwaren heb-

ben tegen de richting van het onderwijs op alle binnen redelijke afstand van de woning gelegen scholen. In de herziene leerplichtwet van 1969 werden ouders naar de zijlijn gerangeerd als het ging om de invulling van het onderwijs. Vanaf dat jaar is het thuisonderwijs geen wettelijk alternatief meer voor het schoolonderwijs

In de actuele discussie werd vaak gesteld dat men twijfelde aan de kwaliteit van dit onderwijs. Het is goed om op te merken dat deze vorm van onderwijs niet onder de verantwoordelijkheid van de overheid valt. De overheid moet dus terughoudend zijn in het stellen van eisen. Wel zou het goed zijn volgens Perspectief dat deze vorm van onderwijs wettelijk erkend wordt. Daarmee wordt deze vorm van onderwijs transparanter en is er meer zicht op de kwaliteit.

Uit onderzoeken die zijn gedaan blijkt overigens dat de kwaliteit goed is. Tegelijkertijd pleit Perspectief er voor dat er door de ouders wel aangevoerd moet worden zodat er een basisoniveau van kennis en kunde gegarandeerd wordt. Zeker als later besloten wordt om, na een verhuizing of andere situatie, het kind wel naar het regulier onderwijs te sturen. De manier waarop dit aangevoerd wordt, moet echter vrij gelaten worden aan de ouders. Daar past een terughoudende houding van de overheid. Perspectief pleit ervoor om criteria op te stellen voor zowel de ouders als de leerlingen waaruit blijkt dat de kennisoverdracht in de breedste zin van het woord heeft vorm gekregen. Deze opgestelde criteria kunnen>

onafhankelijk getoetst worden bij de ouders en de leerlingen

PerspectieF is dankbaar voor de keuzevrijheid die ouders nu al hebben als het gaat om het kiezen voor een school die aansluit bij hun overtuiging waarin zij hun kinderen willen opvoeden en laten onderwijzen. Voor de ouders waarvoor deze lijn niet vanzelfsprekend is pleiten we voor het wettelijk verankeren van thuisonderwijs, maar ook

het laten aantonen van de kwaliteit door ouders. De overheid kan enkel kwalitatieve criteria opstellen, verder dan dat kan en mag de overheid niet gaan

Rienette Sytsma, oud-voorzitter werkgroep Onderwijs, Jeugd en Gezin en Femke van de Kolk, voorzitter werkgroep Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

De bijzonderheid van de BES-eilanden.

Hoe 'bijzonder' zijn de BES-eilanden? Het nieuwe artikel 1 lid 2 Statuut schept de mogelijkheid om andere en specifieke maatregelen te nemen ten aanzien van deze eilanden met het oog op hun 'bijzonderheid' in vergelijking met Nederland. Een gesprek met de eilandsraadleden van Bonaire maakt duidelijk dat er over het gebruik en interpretatie van dit artikel onvrede bestaat.

Een onderzoek naar de waarborging van mensenrechten op de BES-eilanden na 10-10-10¹ bracht mij onlangs naar het Caribische deel van het Koninkrijk der Nederlanden. Dit bood de gelegenheid om de eilandsraadleden van Bonaire te vragen naar hun visie en ervaringen van de recente staatsrechterlijke hervormingen. Het centrale probleem in hun ogen is het democratisch tekort van de BES-eilanden ten aanzien van de totstandkoming van Nederlandse wetgeving die van kracht zal zijn op de eilanden - of zelfs speciaal voor dit grondgebied is ontworpen. De bestuurders op de BES-eilanden hebben invloed op de totstandkoming van wetgeving en beleid in het voorproces door onderhandeling met de minister. De Tweede en Eerste Kamer kunnen echter door het aannemen van amendementen wezenlijke veranderingen aanbrengen waar geen draagvlak voor is op de BES-eilanden. Nauw hieraan verbonden is de gelijkwaardigheid tussen het Europese deel van Nederland en de BES-eilanden als ook gelijkwaar-

digheid van individuele burgers.

Artikel 1 lid 2 Statuut² is ingevoerd om de BES-eilanden als openbare lichamen een 'bijzondere' positie binnen Nederland te geven.

Specifieke maatregelen kunnen worden getroffen voor de BES-eilanden op grond van de geformuleerde factoren. De indruk ontstaat gemakkelijk dat het Europese deel van Nederland bepaalt wanneer de BES-eilanden bijzonder zijn in de zin van artikel 1 lid 2 Statuut en dat bepaling hiervan grotendeels wordt bepaald door kostenoverwegingen. Dit kan geïllustreerd worden door regelingen ten aanzien van sociaal-economische onderwerpen te vergelijken met moreel-ethische kwesties.

Denk hierbij aan afwijkende regelingen ten aanzien van sociale zekerheid op de BES-eilanden. Ook al behoren de eilanden nu tot Nederland, de hoogte van bijstand en AOW zijn niet gelijk gesteld aan die in Nederland. Dit wordt gerecht-

vaardigd met een beroep op de economische en sociale omstandigheden van de eilanden. Daartegenover staat dat op grond van gelijke behandeling wetgeving is aangenomen dat ervoor moet zorgen dat legalisering van abortus binnen één jaar en van euthanasie binnen twee jaar wordt geregeld. Ten aanzien van ethische kwesties wordt geen rekening gehouden met de sociale omstandigheden van deze eilanden en de eigen cultuur die daar heerst.

Uiteraard zijn er goede gronden om ten aanzien van sociaal-economische wetgeving rekening te houden met de economische draagkracht van de BES-eilanden en de situatie die de leefomstandigheden bepaalt. Tweede Kamerleden pleitten voor een 'fatsoenlijk niveau van voorzieningen' die rekening houden met de op de eiland geldende standaarden.³ Maar de discussie omtrent verhoging van de AOW-leeftijd laat zien hoe gemakkelijk de indruk op de eilanden ontstaat dat al naar gelang een maatregel geld kost, de Nederlandse politiek kiest voor differentiatie op grond van artikel 1 lid 2 Statuut. Het gelijkheidsbeginsel van artikel 1 Gw wordt dan aan de kant gezet. In deze discussie over de AOW-leeftijd werd namelijk het argument naar voren gebracht dat het redelijk is om verhoging van de AOW-leeftijd in het Europese deel van Nederland automatisch door te vertalen naar de BES-eilanden.⁴

Kamerlid Ortega bracht naar voren dat verhoging van de AOW-leeftijd in Nederland gekoppeld is

aan de stijgende levensverwachting. Aangezien de levensverwachting op de BES-eilanden lager ligt, lijkt een gelijke AOW-leeftijd op een gelijke behandeling van ongelijke gevallen. Dat is uiteraard in strijd met artikel 1 Gw.

Gelijkwaardigheid is een begrip dat lastig inhoud te geven is in de relatie tussen de BES-eilanden en het Europese deel van Nederland. Voor Nederlandse politici ligt hier een belangrijke taak, omdat ook de belangen van de BES-eilandbewoners dienen te worden vertegenwoordigd. Het probleem van het democratisch deficit heeft als gevolg dat interpretatie van artikel 1 lid 2 Statuut invulling krijgt op een manier dat geen draagvlak heeft op de BES-eilanden. Daarnaast zorgt het gebrek aan een eenduidige interpretatie en gebruik van artikel 1 lid 2 Statuut voor onduidelijkheid en onzekerheid op de BES-eilanden. Daarom is van belang dat de Nederlandse politiek zich bezint op het gebruik van dit artikel en de BES-eilanden hier actief bij betreft. Dit zou bereikt kunnen worden door interpretatie van artikel 1 lid 2 Statuut duidelijk te verbinden aan een formulering van een ondergrens van mensenrechten en levensstandaard dat aanwezig dient te zijn binnen Nederland als geheel. De vraag die de komende tijd dus aandacht verdient is 'welke ondergrens moet er zijn voor alle Nederlandse burgers?'

Hanneke Palm – lid werkgroep Binnenland en Justitie

-
1. Vanaf die datum zijn de eilanden Bonaire, St. Eustasius en Saba, kortweg de BES-eilanden genoemd, "openbaar lichaam" van Nederland.
 2. "Bonaire, Sint Eustasius en Saba maken elk deel uit van het staatsbestel van Nederland. Voor deze eilanden kunnen regels worden gesteld en andere specifieke maatregelen worden getroffen met het oog op de economische en sociale omstandigheden, de grote afstand tot het Europese deel van Nederland, hun insulaire karakter, kleine oppervlakte en bevolkingsomvang, geografische omstandigheden, het klimaat en andere factoren waardoor deze eilanden zich wezenlijk onderscheiden van het Europese deel van Nederland."
 3. Kamerstukken II 2009/2010, 31 954, nr. 13.
 4. Kamerstukken II 2009/2010, 31 954, nr. 13, zie ondermeer uitspraken van VVD-Kamerlid Remkes.

Eigenwijzer

Ingezonden

“Ethiek is nauwelijks een issue”

Otto van der Galiën zegt in de vorige Perspex dat hij “de Bijbel nog steeds serieus (neemt), ook in de politiek.” Echter, “het gaat in de provincie puur om de harde sector (sic!) als ruimtelijke ordening en milieu, ethiek is nauwelijks een issue op provinciaal niveau.” Vervolgens staat er onder het kopje ruimtelijke ordening dat Van der Galiën zich verzet tegen de plaatsing van een nieuw asielzoekerscentrum. “De vluchtelingen lopen alleen maar voor de voetenl,” zo staat als toelichting bij dit speerpunt aan het slot van het artikel. Wellicht bedoelt Van der Galiën dat ethiek alleen betrekking heeft op zaken als abortus, euthanasie en het homo-huwelijk. En zijn woorden lijken te impliceren dat de bijbel in de politiek alleen

op dergelijke terreinen relevant is, in elk geval niet als het gaat om de opvang van asielzoekers en de omgang met de schepping. Het is eenvoudig te ridiculiseren, maar de visie op ethiek die deze PVV’er tentoon spreidt staat niet zo heel ver af op die van sommige politici en leden van de ChristenUnie en haar voorgangers. Een voortdurende bezinning op de ethische relevantie van de bijbel voor de verschillende terreinen waar de politiek over beslist en een weging van de prioriteit van verschillende terreinen is cruciaal als we de ethische betekenis van de teksten in de bijbel voor de hedendaagse politiek op waarde willen schatten.

Ruben Altena, passief lid van Perspectief

Recht doen

In het stuk van Roosmarijn Veldstra waarin ze verslag doet van een georganiseerde reis naar Israël (nummer 1 van 2011) stelt ze aan het eind dat ze geleerd heeft “dat we op moeten passen om teveel op één partij te gaan focussen (...), maar beide kanten van het verhaal moeten opzoeken.” Ik krijg echter niet bepaald de indruk dat de verschillende perspectieven van Palestijnen (en trouwens ook van Joodse Israëliërs) zijn gevonden. De Israëlische Arabier lijkt niet erg kritisch op het overheidsbeleid van Israël en dat lijkt evenmin te gelden voor de Christen-Arabier. Dat persoonlijke ontmoetingen een heel ander perspectief kunnen geven is bijvoorbeeld te zien in de weblog van een andere jonge christen die een half jaar in Jeruzalem woonde. Ook de men-

sen die zij ontmoet zijn verre van representatief (dat ze daar werkte voor de christelijke Palestijnse organisatie Sabeel zegt de kenner genoeg), maar ze geven wel een heel ander beeld, wat een gezond tegenwicht biedt aan het verslag van Veldstra. Dit weblog is te lezen op wereldverhalen.wordpress.com.

Ruben Altena, passief lid van Perspectief

Ingezonden

De Principe Polis

Een verantwoorde én betaalbare zorgverzekering.

Voor de leden van Perspectief

DVZ biedt jou een unieke zorgverzekering aan: De Principe Polis. Een verantwoorde verzekering met respect voor het leven. Zeg NEE tegen levensbeëindigend handelen, zeg JA tegen christelijke zorg. Kies voor de Principe Polis!

Aanbieding Perspectief

- **10% korting op de basisverzekering**
- **15% korting op alle aanvullende verzekeringen**
- **10% korting op de doorlopende reisverzekering**